Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

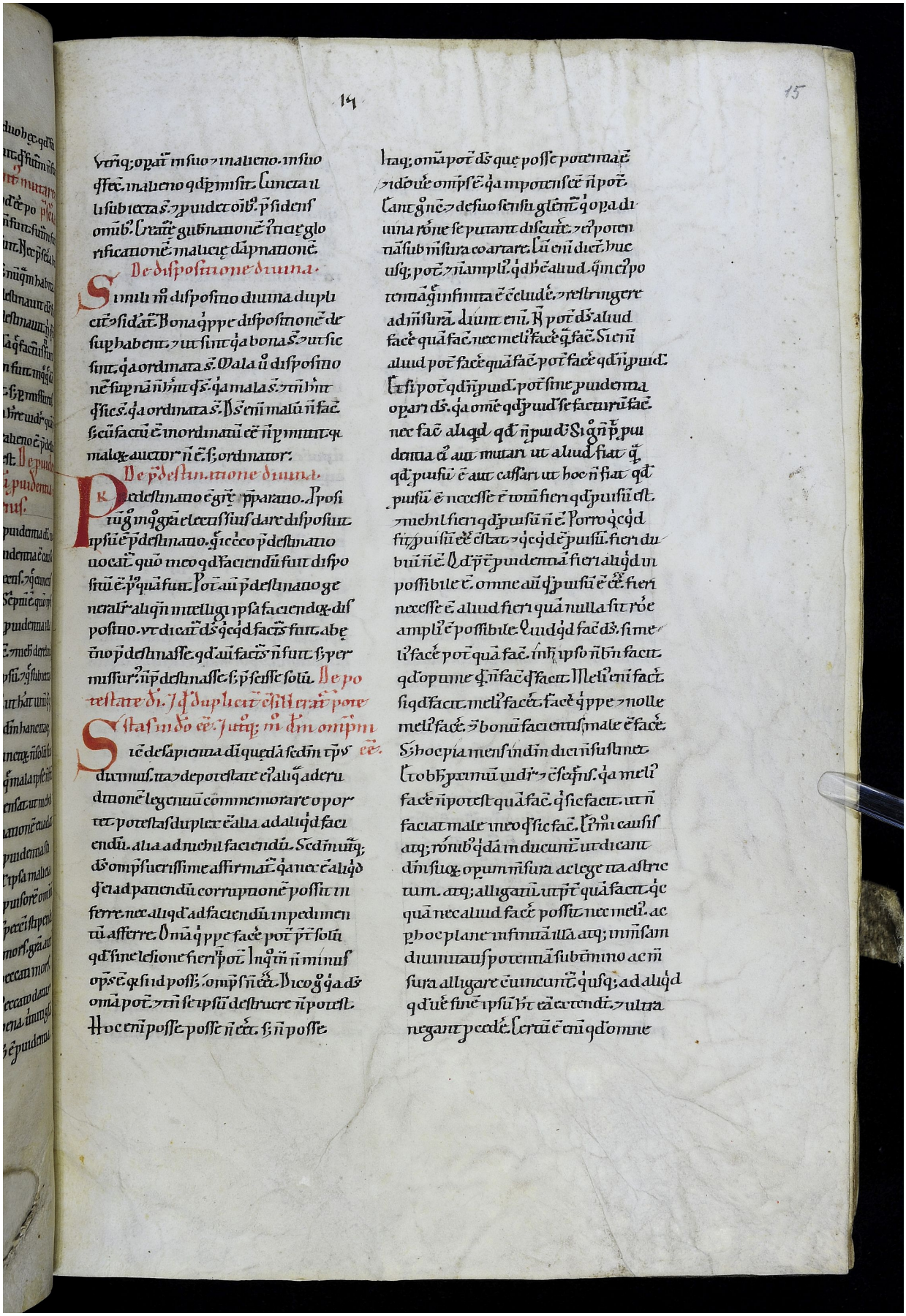

De dispositione diuina.

Simili m̃ dispositio diuina duplicat̃ ⁊ sidat̃. Bona q̃ppe dispositione de sup habent̃ ⁊ ut sint q̃ a bona s̃. ⁊ ut sic sint q̃ a ordinata s̃. Mala ũ dispositione sup nã ñ hãt q̃ s̃. q̃ a mala s̃. ⁊ ñ hãt q̃ sic s̃. q̃ a ordinata s̃. Ds̃ eñ malũ ñ fac̃ s̃ eũ factũ ē inordinatũ ē ñ p̃ minus q̃ malo q̃ auctor ñ ē. s̃ ordinator.

De p̃destinatione diuina.

Predestinatio ē grẽ ꝓparatio. Prosit ũ m̃ q̃ gratia electissius dare dispositus ipsũ ē p̃destinatio. g̃ice eo p̃destinatio uocat̃ quo ineo q̃ d faciendũ fuit dispositũ ē p̃ q̃ fuit. Potest aũ p̃destinatio generalit̃ aliq̃n intelligi ipsa faciendq̃ dispositio. vt dicat̃ ds̃ q̃ q̃d facts̃ fuit. abq̃ eno p̃destinasse. q̃d aũ facts̃ ñ fuit. s̃ permissur̃. ñ p̃destinasse. s̃ p̃scisse solũ.

De potestate di. Iq̃ duplicat̃ est. Potestas uero

Stas in deo ē. Iutq; m̃ dm omnipotentiam ē desapientia di quedã secũdũ tp̃s dicimus. nã de potestate ei aliq̃ aderudinem legentũ commemorare oportet potestas duplex ē alia ad aliq̃d faciendũ. alia ad nihil faciendũ. Sed ñ utq; ds̃ omnipotentissime affirmat̃. q̃ a nec ē aliq̃d q̃ ei ad patiendũ corruptionem possit inferre nec aliq̃d ad faciendũ impedimentũ afferre. Omnia q̃ppe facere potest p̃ter solũ q̃d sine lesione fieri p̃ot̃. Inq̃ tũ ñ minus op̃s ē q̃ s id possit. omnipotentia. Dico ũ q̃ a ds̃ omnia potest. ⁊ tũ se ipsũ destruere ñ potest. Hoc eñ posse posse ñ ē. s̃ ñ posse

Iraq; omnia potest ds̃ quę posse potest maxime ⁊ id ouę omnipotentię q̃ a impotentię ñ potest. Cant̃ g̃ nę ⁊ de suo sensu glent̃ q̃ opa diuina rone separant discute. ⁊ ei potentia sub mensura coartare. Cũ eñ dicit̃ huc usq; potest ⁊ ñ amplius. q̃ d hę aliud. q̃ m ei potentia q̃ infinita ē ē eluidę. ⁊ restringere ad mensura. diunt eñ. Ñ potest ds̃ aliud facere quã facit. nec melius facere q̃ facit. Si eñ aliud potest facere quã facit. potest facere q̃d ñ p̃uidet. Et si potest q̃d ñ p̃uidet. potest sine p̃uidentia opari ds̃. q̃ a omnia q̃d p̃uidet se facturũ fac̃. nec fac̃ aliq̃d q̃d ñ p̃uidet. Si q̃ ñ p̃ p̃uidentia ei aut mutari ut aliud fiat q̃ q̃d p̃uisũ ē aut cassari ut hoc ñ fiat q̃d p̃uisũ ē necesse ē tamẽ fieri q̃d p̃uisũ est. ⁊ nihil fieri q̃d p̃uisũ ñ ē. Porro q̃ q̃d fit p̃uisũ ē ē esse. ⁊ q̃ q̃d ē p̃uisũ fieri debuit ñ ē. Q̃d p̃ p̃uidentia fieri aliq̃d impossibile ē. omne aũ q̃ p̃uisũ ē ē fieri necesse ē aliud fieri quã nulla sit rō amplius ē possibile. Quid q̃d fac̃ ds̃. si meliũ facere potest quã fac̃. ñ ipso ñ tẽn facit. q̃d optime q̃ ñ fac̃ q̃ facit. Meliũ eñ fac̃. si q̃d facit. meliũ facere. facere q̃ppe ⁊ nolle meliũ facere. ⁊ bonũ facientes. male ē facere. Si hoc pia mens indignari ñ sustinet. Et tob̃ pacientũ uidet ⁊ ē sefns. q̃ a meliũ facere ñ potest quã fac̃. q̃ si facit. ut ñ faciat male in eo q̃ sic fac̃. Cũ m̃ causis atq; rōnib̃ q̃ dã in ducunt̃ ut dicant dñ suę opum mensura ac legem astrictum. atq; alligatũ ut p̃ quã facit. q̃ quã nec aliud facere possit nec meliũ. ac p̃ hoc plane infinitã illa atq; immensam diuinitatis potentiã sub ẽnino ac mensura alligare cuncunt̃. q̃ usq; ad aliq̃d q̃d uę sine ipsũ ñ ē ē ercendi. ⁊ ultra negant p̃cedę. Certũ ē eñ q̃d omne